

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **Calla - Sdružení pro záchranu prostředí, z.s.**, IČO: 62536761
se sídlem České Budějovice 3, Fráni Šrámka 1168/35
zastoupen advokátem Mgr. Pavlem Douchou
se sídlem Praha 1, Mezibranská 579/7

proti
žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
se sídlem Praha 1, Na Františku 32

o žalobě proti rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 20. 1. 2020, č. j. MPO 93638/19/11300/01000,

takto:

- I. Rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu ze dne 20. 1. 2020, č. j. MPO 93638/19/11300/01000, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku na náhradě nákladů řízení 11 228 Kč, a to do rukou zástupce žalobce Pavla Douchy, advokáta.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Podáním ze dne 18. 10. 2019 žalobce požádal Ministerstvo průmyslu a obchodu (dále jen „prvostupňový orgán“) o poskytnutí podkladů týkající se přípravy výstavby nového jaderného zdroje, které vznikly při přípravě rozhodnutí ministra průmyslu a obchodu (dále jen „žalovaný“), respektive posléze vlády dne 8. 7. 2019 v této věci. Konkrétně žalobce požádal o dokumenty

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

„Analýza investorských modelů výstavby nového jaderného zdroje“ a „Postup přípravy a realizace nových jaderných zdrojů v lokalitách Dukovany a Temelín“ (dále jen „Informace“).

2. Rozhodnutím ze dne 11. 11. 2019, č. j. MPO 84817/2019, prvostupňový orgán žádost žalobce podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. b) tohoto zákona odmítl, neboť se jedná o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí prvostupňový orgán uvedl, že usnesením Vlády ČR (dále jen „vláda“) ze dne 8. 7. 2019 č. 485 o činnosti Stálého výboru pro výstavbu nových jaderných zdrojů v ČR (dále jen „Stálý výbor“) a vládního zmocněnce pro jadernou energetiku vláda mj. schválila na základě závěrů analýzy investorských modelů, které vzal Stálý výbor na vědomí, variantu 4.2 „Smlouva“ pro realizaci nových jaderných zdrojů v lokalitě elektrárna Dukovany. Toto rozhodnutí je však pouze jedním z dílčích kroků v procesu přípravy a výstavby nového jaderného zdroje. Vláda, stejně jako ostatní dotčené instituce státní správy, budou na základě této analýzy rozhodovat i v dalších fázích zmíněného procesu. Dále prvostupňový orgán uvedl, že vláda rozhodla pouze o dalších aspektech výstavby nových jaderných zdrojů, tedy o preferované lokalitě, doporučeném přiměřeném výkonu a rámcových parametrech investičního modelu. Další aspekty, tedy konkrétní detaily investorského modelu, modely eventuálního obchodního zajištění dodavatelského modelu apod. jsou nadále předmětem analýz a budou dále předmětem jednání vlády. Požadované informace budou sloužit výhradně Stálému výboru a vládě pro jejich rozhodnutí o dalších krocích v procesu přípravy výstavby nových jaderných zdrojů.
3. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce rozklad, ve kterém namítal, že argumenty prvostupňového orgánu jsou zjevně obstrukční. Pokud totiž vláda na základě požadovaných dokumentů rozhodla a vybrala konkrétní model přípravy nového jaderného zdroje a přijala k tomu usnesení, byla příprava rozhodnutí dokonána. Není proto zákonný důvod k pokračujícímu utajování.
4. Rozhodnutím ze dne 20. 1. 2020, č. j. MPO 93638/19/11300/01000, (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl rozklad žalobce a rozhodnutí prvostupňového orgánu potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný doplnil odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu ve smyslu vysvětlení fází procesu výstavby nových jaderných zdrojů až do jeho konce. Zdůraznil, že problematika jaderných zdrojů je velmi komplexní a nezahrnuje toliko rozhodnutí o lokalitě, výkonovém omezení a základních parametrech investorských modelů, jak bylo učiněno usnesením vlády č. 485. Takovým usnesením se řízení nekončí, neboť na toto rozhodnutí navazuje jednání s licenční komisí a správními úřady, které na základě žádosti vydají příslušná veřejnoprávní povolení, přičemž až na základě jejich rozhodnutí lze hovořit o ukončení celého procesu výstavby jaderných zdrojů. Usnesení č. 485 je jen jednou z etap procesu a fakticky ani není podkladem rozhodnutí v materiálním smyslu. Poznamenal, že usnesení vlády má charakter interního předpisu, kterým se autoritativně nerozhoduje o právech a povinnostech individuálně určených adresátů.
5. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání a zrušení napadeného rozhodnutí a žádal, aby soud uložil žalovanému povinnost poskytnout žalobci požadované Informace.

II. Obsah žaloby

6. V podané žalobě žalobce v prvním žalobním bodu uvedl, že dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. může povinný subjekt omezit poskytnutí nových informací, které vznikly při přípravě jeho rozhodnutí. V projednávaném případě však budou dle odůvodnění napadeného rozhodnutí na základě požadovaných Informací činěna rozhodnutí vlády a dalších správních orgánů. Namítal, že žalovaný nebyl oprávněn odepřít poskytnutí Informací dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., neboť Informace nesloužily jako podklad pro jeho rozhodnutí. Informace tedy nelze považovat za tzv. podkladové informace a napadené rozhodnutí je proto nezákonné.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

7. Žalobce měl dále za to, že důvod pro odepření Informací dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. pominul, neboť poskytnutí informace dle tohoto ustanovení lze odmítnout pouze do doby ukončení přípravy rozhodnutí. Žalobce byl přesvědčen, že takovým rozhodnutím, kterým došlo k ukončení přípravy, bylo rozhodnutí žalovaného o předložení požadovaných Informací vládě s žádostí o zařazení na jednání vlády, respektive na Stálý výbor, včetně rozhodnutí, kterou variantu obsaženou v analýzách bude prosazovat, případně avšak nejpozději samotné usnesení vlády č. 485, kterým vláda schválila variantu 4.2 „Smlouva“ pro realizaci nových jaderných zdrojů v lokalitě elektrárna Dukovany. Žalobce se neztotožnil s odůvodněním žalovaného, neboť podle této logiky by veřejnosti nebylo možné zpřístupnit žádný dokument, který si vláda či ministerstva nechávají zpracovat v souvislosti s přípravou a rozhodováním o nových jaderných zdrojích v ČR až do doby ukončení jejich výstavby. Takový výklad nelze přijmout, neboť je v rozporu se zásadou, aby jakékoliv výjimky z práva na informace byly vykládány restriktivně a vždy pouze v souladu s hledisky danými čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“).
8. Žalobce považoval vztahování pojmu „rozhodnutí“ na jakákoliv jednání s licenční komisí a rozhodnutí správních úřadů při realizaci výstavby nových jaderných zdrojů v ČR za příliš široké a nemající oporu v zákoně, neboť jakékoliv výjimky z povinnosti poskytovat informace dle zákona č. 106/1999 Sb. mají být vykládány restriktivně. Rozhodnutím ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. se nemyslí pouze správní rozhodnutí jako výsledek formalizovaného správního řízení dle správního řádu. Naopak, rozhodnutí povinného subjektu může mít i neformalizovanou podobu, např. v podobě uzavření smlouvy, ukončení určité činnosti apod. Vždy ale musí být zřejmé, k jakému konkrétnímu rozhodnutí, se má podkladové rozhodnutí vztahovat. Žalovaný však konkrétní rozhodnutí, k němuž by se měly Informace vztahovat, neuvedl. Neposkytnutí Informací s odkazem na další jednání a rozhodování v dalších fázích tak nemůže obstát.
9. Ve druhém žalobním bodu žalobce poukázal na to, že dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. je povinný subjekt oprávněn, nikoliv povinen odmítnout poskytnutí informací. Jedná se o správní uvážení a povinný subjekt je proto povinen vždy řádně odůvodnit, proč tohoto práva odepřít poskytnutí informace využil. Namítal, že žalovaný žádný legitimní důvod pro odmítnutí Informací v napadeném rozhodnutí neuvedl. Žalovaný byl povinen zhodnotit a případně odůvodnit, zda je uplatnění důvodu pro omezení přístupu k informacím nezbytné a zda tedy existuje legitimní zájem na neposkytnutí požadované informace, který převáží nad právem na informace. Žalovaný tak neučinil a žádný legitimní důvod neuvedl. K tomu žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 44/2008-116.
10. Ve třetím žalobním bodu žalobce namítal, že i pokud byly splněny podmínky § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., byl žalovaný povinen žalobci poskytnout doprovodné informace s uvedením alespoň rámcově, jaký byl obsah požadovaných informací, tj. např. jaké varianty investorského modelu byly v analýzách uvedeny, jaké lokality byly zvažovány, výkon, jejich výhody či nevýhody atd. I na tuto povinnost žalovaný rezignoval.
11. Ve čtvrtém žalobním bodu žalobce poukázal na § 12 zákona č. 106/1999 Sb. a tvrdil, že žalovaný měl dle konstantní judikatury (např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 78/2014-41) provést tzv. test veřejného zájmu, tedy poměřit povahu požadovaných Informací a veřejný zájem na jejím zpřístupnění oproti důvodu dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. V napadeném rozhodnutí, stejně jako v prvostupňovém rozhodnutí, chybí jakékoliv odůvodnění závěru, že veřejný zájem nad ochranou dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. převážil, když se správní orgány k testu veřejného zájmu vůbec nevyjádřily a test veřejného zájmu neprovedly. Žalobce byl přesvědčen, že veřejný zájem na zpřístupnění požadovaných Informací převáží nad ochranou dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., neboť rozhodování o postupu výstavby nových jaderných zdrojů by mělo být maximálně transparentní a veřejné, neboť se jedná o otázky celospolečenského významu, o nichž je třeba vést veřejnou debatu.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě

12. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný setrval na svém stanovisku uvedeném v napadeném rozhodnutí a navrhl, aby soud žalobu zamítl.
13. Žalovaný se neztotožnil se závěrem žalobce, že by právo odmítnout poskytnutí informací pominulo momentem přijetí usnesení vlády. Předmětné usnesení vlády je třeba vnímat jen jako dílčí krok - jednu z etap celého procesu, který není dosud ukončen. Z tohoto důvodu nezbývá žalovanému setrvat na argumentaci uvedené v předchozích rozhodnutích. Celý proces je nutné vnímat z materiálního, nikoliv formálního hlediska. Z toho důvodu není možné vnímat jedno dílčí usnesení vlády jako moment, který završuje celý proces a od kterého se podkladové informace stávají veřejně přístupnými.
14. Dále měl žalovaný za to, že legitimita důvodu pro odepření požadovaných Informací je dostatečným způsobem obsažena zejména v odůvodnění napadeného rozhodnutí, které doplňuje a rozšiřuje v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu odůvodnění prvoinstančního rozhodnutí, a kde se hovoří o komplexnosti celého procesu, který nezahrnuje pouze rozhodnutí o lokalitě, výkonovém omezení a základních parametrech investorských modelů, jak bylo učiněno citovaným usnesením vlády. Tímto rozhodnutím (usnesením) celý proces nekončí, neboť na toto rozhodnutí navazuje jednání s licenční komisí a správními úřady, které na základě žádosti vydají příslušná veřejnoprávní povolení, přičemž až na základě jejich rozhodnutí lze hovořit o ukončení celého procesu výstavby jaderných zdrojů v ČR. Z uvedeného je zřejmé, že se v daném případě nejedná o standardní řízení, nýbrž o proces, který je svou povahou zcela mimořádný.

IV. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

15. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán [§ 75 odst. 2 věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.).
16. Soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání, protože žádná ze stran s takovým postupem nevyjádřila nesouhlas.
17. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen "rozhodnutí o odmítnutí žádosti"), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
 - Podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud jde o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí povinného subjektu, pokud zákon nestanoví jinak; to platí jen do doby, kdy se příprava ukončí rozhodnutím.
 - Podle § 12 zákona č. 106/1999 Sb. všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Právo odepřít informaci trvá pouze po dobu, po kterou trvá důvod odepření. V odůvodněných případech povinný subjekt ověří, zda důvod odepření trvá.
18. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
19. V projednávaném případě byla žádost žalobce o poskytnutí informací odmítnuta z důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Uvedené ustanovení zakládá možnost (nikoliv však povinnost) povinného subjektu odmítnout poskytnutí informací, a to při splnění tří

podmínek; (1) musí se jednat o novou informaci, (2) tato informace byla vytvořena nebo získána při přípravě rozhodnutí povinného subjektu a (3) rozhodnutí nebylo dosud učiněno.

20. Při aplikaci § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. je podstatné, co se rozumí pojmem rozhodnutí. Pojmem rozhodnutí se městský soud opakovaně zabýval (např. rozhodnutí ze dne 19. 11. 2013, č. j. 11 A 149/2012-63, ze dne 8. 12. 2017, č. j. 3 A 64/2015-44), přičemž dospěl k závěru, že pojem rozhodnutí je nutno vykládat extenzivně a nikoliv ve formálním smyslu, např. jako správní rozhodnutí podle správního řádu nebo jemu podobná rozhodnutí o právech a povinnostech. Za rozhodnutí podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. tak lze prakticky považovat jakékoliv rozhodnutí. Vždy se však musí jednat o takové rozhodnutí, které je výsledkem určitého jednání a zejména řešení konkrétní záležitosti a které je nutno učinit v určitém časovém horizontu. Nová informace pak pro toto rozhodnutí představuje podklad, který například shrnuje možné alternativy, hodnotí jejich výhody a nevýhody a navrhuje konkrétní postup ve věci. Nové informace tak je základem a východiskem rozhodnutí povinného subjektu. Poskytnutí této informace lze dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. odmítnout pouze do doby rozhodnutí, tj. do okamžiku učinění rozhodnutí ve věci. Od okamžiku učinění rozhodnutí ve věci se nová informace stává veřejně přístupnou a neexistuje-li jiný důvod pro její neposkytnutí, musí být povinným subjektem poskytnuta.
21. Z § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., konkrétně z formulace, podle které „*povinný subjekt může omezit poskytnutí informace*“, zároveň vyplývá, že samotné naplnění podmínek § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. pro odmítnutí informací nepostačuje. K tomu, aby mohlo dojít k odmítnutí informací, musí existovat legitimní důvod, tzn. odepření požadovaných informací musí být v daném případě skutečně nezbytné. Závěr povinného subjektu o nezbytnosti odmítnutí požadovaných informací v daném případě musí být v rozhodnutí povinného subjektu odpovídajícím způsobem odůvodněn.
22. Z hlediska soudního přezkumu rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí poskytnutí informací je pak zásadní i povinnost povinného subjektu šetřit veřejné subjektivní právo žadatele na informace zakotvené v čl. 17 odst. 4 Listiny. Povinný subjekt je tak povinen zhodnotit nejen, zda je zde legitimní důvod pro odmítnutí poskytnutí informací podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., ale rovněž i zda je tento důvod natolik významný, že ospravedlňuje omezení práva na informace, tedy že nad ním převáží. Povinný subjekt je tak povinen provést test proporcionality. Rovněž provedení testu proporcionality musí být z rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace alespoň implicitně zřejmé.
23. Uvedené závěry soud učinil na základě ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (viz. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 2. 2011, č. j. 1 As 105/2010 - 73, ze dne 15. 10. 2013, č. j. 1 As 70/2013-58, a ze dne 24. 4. 2015, č. j. 8 As 108/2014-54).
24. V projednávaném případě soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů rozhodnutí. Předně soud poukazuje na skutečnost, že žalobce požádal o poskytnutí dvou dokumentů, a to dokumentu s označením „*Analýza investorských modelů výstavby nového jaderného zdroje*“ a dále dokumentu s označením „*Postup přípravy a realizace nových jaderných zdrojů v lokalitách Dukovany a Temelín*“. Soud podotýká, že ani jeden z výše uvedených dokumentů nebyl součástí správního spisu předloženého žalovaným.
25. Pokud jde o druhý z uvedených dokumentů, tj. „*Postup přípravy a realizace nových jaderných zdrojů v lokalitách Dukovany a Temelín*“, pak má soud za to, že z označení tohoto dokumentu vyplývá, že jeho obsahem je toliko popis aktuálního stavu přípravy a realizace projektů nových jaderných zdrojů v lokalitách Dukovany a Temelín, a že tento dokument slouží výhradně k informování o aktuálním stavu těchto projektů. Název tohoto dokumentu nikterak nenapovídá tomu, že by uvedený dokument měl sloužit jako podklad pro jiné rozhodnutí, tj. že by se mělo jednat o novou informaci, která vznikla při přípravě rozhodnutí. Skutečnost, že by dokument s označením „*Postup přípravy a realizace nových jaderných zdrojů v lokalitách Dukovany a Temelín*“ měl být podkladem

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

rozhodnutí, pak nevyplývá ani z napadeného rozhodnutí, respektive prvostupňového rozhodnutí. Obě tato rozhodnutí totiž poukazují toliko na závěry analýzy investorských modelů s tím, že na základě této analýzy bude rozhodováno v dalších fázích zmíněného procesu. K jakému dalšímu rozhodování by měl sloužit dokument s označením „*Postup přípravy a realizace nových jaderných zdrojů v lokalitách Dukovany a Temelínů*“ a zda se jedná o informaci novou, však není z rozhodnutí správních orgánů zřejmé. Tyto informace pak neplynou ani z usnesení vlády č. 485. Ve vztahu k dokumentu s označením „*Postup přípravy a realizace nových jaderných zdrojů v lokalitách Dukovany a Temelínů*“ je tak napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, když z rozhodnutí správních orgánů není zřejmé, z jakého důvodu správní orgány dospěly k závěru, že v daném případě byly splněny podmínky § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. umožňující povinnému subjektu omezit právo na informace.

26. K prvnímu z uvedených dokumentů, tj. „*Analýze investorských modelů výstavby nového jaderného zdroje*“, soud uvádí, že mezi účastníky řízení není sporu o splnění první podmínky, tj. že se jedná o novou informaci. Rovněž soud nemá pochyby o tom, že se jedná o novou informaci, neboť označení dokumentu napovídá, že jeho obsahem je zejména přehled investorských modelů, které připadají v úvahu v rámci výstavby nového jaderného zdroje, posouzení výhod a nevýhod jednotlivých modelů a návrh konkrétního modelu k realizaci. Sporné mezi účastníky řízení je naplnění zbylých dvou podmínek, tj. zda tato informace byla vytvořena jako podklad pro rozhodnutí povinného subjektu (druhá podmínka) a dále zda toto rozhodnutí bylo již vydáno, či nikoliv (třetí podmínka)
27. Dle náhledu soudu je při posouzení sporných otázek rozhodný smysl předmětného ustanovení, tj. § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Smyslem uvedeného ustanovení dle náhledu soudu je zajistit podmínky pro nerušené, nestranné, věcné a odborné rozhodnutí příslušného subjektu. Vycházejí z uvedeného účelu, pak nelze dospět k jinému závěru, než že je § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. nutno v projednávaném případě vykládat širěji. Předně je nezbytné zohlednit, že předmětná analýza je určena vládě jako podklad pro její rozhodování. O uvedeném ostatně svědčí usnesení č. 485. Ukončení rozhodování je tak nutno vázat na rozhodnutí vlády, respektive vydání příslušného usnesení vlády, a nikoliv pouze na předložení předmětné analýzy do vlády ze strany žalovaného. Z pouhého předložení předmětné analýzy totiž nelze usuzovat na to, zda a případně jaké rozhodnutí vláda učiní a jestli se přikloní k návrhu předmětné analýzy nebo zvolí jiný postup ve věci. Výklad, podle kterého by došlo k ukončení procesu rozhodování předložením předmětné analýzy vládě, by popíral smysl § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., neboť uveřejněním předmětné analýzy před rozhodnutím vlády by mohlo dojít k narušení nebo podstatnému ztížení jejího rozhodnutí.
28. S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že v případě dokumentu s označením „*Analýza investorských modelů výstavby nového jaderného zdroje*“ je nutno podmínky § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. vázat na rozhodnutí vlády, nikoliv pouhé předložení této analýzy ze strany žalovaného na jednání vlády.
29. Dále soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Žalovaný, stejně jako prvostupňový orgán, shodně v rozhodnutích poukazují na skutečnost, že usnesení vlády č. 485 je jedním z dílčích kroků v procesu přípravy a výstavby nového jaderného zdroje a že na základě předmětné analýzy bude rozhodováno i v dalších fázích zmíněného procesu. Žalovaný však nikterak nekonkretizoval, jaká další rozhodnutí budou na základě dokumentu s označením „*Analýza investorských modelů výstavby nového jaderného zdroje*“ činěna ze strany vlády. Z napadeného rozhodnutí tak není zřejmé, pro jaká konkrétní usnesení vlády má předmětná analýza sloužit dále jako podklad. Odpovědi na relevantní informace neposkytuje rovněž ani obsah správního spisu předloženého žalovaným. Správní spis předložený žalovaným se omezuje pouze na žádost žalobce a rozhodnutí správních orgánů. Z těchto podkladů však nelze jakkoliv dovodit, pro jaká rozhodnutí má předmětná analýza sloužit jako podklad a případně, zda se jedná o podklad podstatný pro dané rozhodnutí nebo toliko okrajový. Rovněž pak není zřejmý časový horizont vydání uvedených rozhodnutí. Není-li zřejmé, pro jaká rozhodnutí má dokumentu s označením

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

„Analýza investorských modelů výstavby nového jaderného zdroje“ sloužit jako podklad a dále není-li známo ani časové hledisko vydání těchto rozhodnutí, nejsou dány podmínky umožňující soudu přezkum správní úvahy žalovaného týkající se oprávněnosti odepření informací podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb.

30. Pro úplnost soud uvádí, že aby byly dány podmínky soudního přezkumu, respektive aby bylo možno posoudit oprávněnost užití výjimky z poskytnutí informací dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. ze strany správních orgánů, bylo by nezbytné, aby napadené rozhodnutí obsahovalo takové správní uvážení, které by vycházelo alespoň z rámcového posouzení obsahu požadovaných informací, účelu jejich vytvoření a jejich postavení (úlohy) v rámci rozhodování vlády ve věci výstavby nových jaderných zdrojů. Pouhé obecné konstatování, že bude na základě předmětné analýzy rozhodováno i v dalších fázích neumožňuje soudu učinit závěr o oprávněnosti použití výjimky dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. Jestliže pak správní orgány dospěly k závěru, že použití předmětné analýzy nebylo vyčerpáno usnesením vlády č. 485, když tato má sloužit i dalším rozhodnutím, zvýšila tato skutečnost nárok na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů v nezbytnosti jednoznačné identifikace rozhodnutí, kterým má předmětná analýza dále sloužit, a dále v úvaze, že se i nadále jedná o informaci novou, která byla získána při přípravě rozhodnutí. Soud připomíná, že výjimku dle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. z poskytnutí informací lze uplatnit výlučně do doby učinění příslušného rozhodnutí.
31. Napadené rozhodnutí soud považuje za nepřezkoumatelné i ve vztahu k uvedení legitimního důvodu, tj. k závěru správních orgánů, že neposkytnutí požadovaných informací je v projednávaném případě nezbytné, a rovněž i k provedení testu proporcionality. Rozhodnutí správních orgánů neobsahuje žádnou správní úvahu o existenci legitimního důvodu pro odmítnutí požadovaných informací, když v rozhodnutích správních orgánů není ani žádný legitimní důvod označen. Obsahem uvedených rozhodnutí pak není ani úvaha správních orgánů o provedení testu proporcionality. Na úvahu správních orgánů ve vztahu k legitimnímu důvodu odepření požadovaných informací a provedení testu proporcionality nelze usuzovat ani z žalovaným předloženého spisového materiálu.
32. Soud dále uvádí, že nemá pochyb o tom, že proces výstavby jaderných zdrojů je složitým a zdoluhavým procesem. Zároveň však nelze přisvědčit stanovisku žalovaného, podle kterého lze informace poskytnout až na základě rozhodnutí licenční komise a správních úřadů, kterým byla veřejnoprávní povolení udělena. Takovému výkladu neskýtá zákona č. 106/1999 Sb. oporu, když § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. možnost poskytnutí informací omezení výhradně do doby učinění rozhodnutí. Není-li dán jiný důvod pro neposkytnutí informací, měla by být předmětná analýza zpřístupněna bezprostředně poté, kdy se tato vyčerpala jako podklad rozhodnutí. Soud má za to, že zásadní rozhodnutí ve věci výstavby nových jaderných zdrojů činí toliko vláda, přičemž licenční komise a případně správní úřady z rozhodnutí vlády vycházejí, případně na něj navazují. Odkaz žalovaného na rozhodování licenční komise a správních úřadů tak soud nepovažuje za relevantní, když má za to, že předmětnou analýzu nelze označit za novou informaci, respektive podkladové rozhodnutí pro rozhodnutí licenční komise, případně správních úřadů.
33. Závěrem soud uvádí, že přisvědčil tvrzení žalobce, podle kterého bylo povinností žalovaného v případě, že shledal podmínky pro odmítnutí žádosti o poskytnutí informace, žalobci poskytnout alespoň doprovodné informace. Výše uvedená povinnost vyplývá pro žalovaného z § 12 zákona č. 106/1999 Sb., podle něhož všechna omezení práva na informace provede povinný subjekt tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Protože soud shledal žalobou napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., soud toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

řízení. Pro úplnost soud uvádí, že protože zrušil napadené rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neměl v projednávaném případě podmínky k tomu, aby podle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. rozhodl o povinnosti povinného subjektu požadované informace poskytnout, neboť spisový materiál předložený žalovaným takovému rozhodnutí neposkytuje příslušnou oporu.

35. V dalším řízení bude na žalovaném, aby v případě, že setrvá na stanovisku, že jsou splněny podmínky pro odmítnutí žádosti podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb., odpovídajícím způsobem odůvodnil splnění podmínek umožňující mu odmítnout poskytnutí informací podle uvedeného ustanovení, zejména uvedl, k jakému konkrétnímu rozhodnutí se požadované Informace váží a zde ve vztahu k tomuto rozhodnutí se jedná o informaci novou, která byla vytvořena nebo získána při přípravě rozhodnutí, respektive slouží jako podklad, a pokud i poté setrvá na naplnění podmínek pro odmítnutí žádosti podle § 11 odst. 1 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. dále označil legitimní důvod bránící mu v poskytnutí požadovaných informací a konečně provedl test proporcionality, tj. posoudil, zda legitimní důvod převažuje nad právem žalobce na poskytnutí informací. Uvedené úvahy je žalovaný povinen přezkoumatelným způsobem uvést v novém rozhodnutí. Zároveň je žalovaný povinen ve smyslu § 12 zákona č. 106/1999 Sb. posoudit, zda lze žalobci poskytnout alespoň část požadovaných Informací, které nejsou z poskytování informací dle zákona č. 106/1999 Sb. vyloučeny.
36. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce, a soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci ve stanovené lhůtě náhradu nákladů řízení. Náklady žalobce představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady související s právním zastoupením žalobce advokátem. Tyto jsou tvořeny jednak odměnou za dva úkony právní služby (převzetí zastoupení a sepsání žaloby), přičemž sazba odměny za jeden úkon právní služby činí dle advokátního tarifu – vyhlášky č. 177/1996 Sb. částku 3 100 Kč (§ 6 odst. 1, § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) cit. vyhlášky). Náklady právního zastoupení žalobce jsou dále tvořeny dvěma paušálními částkami ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 cit. vyhlášky) a částkou 1 428 Kč odpovídající dani z přidané hodnoty, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí 11 228 Kč. Soud proto uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení v této výši, a to ve stanovené lhůtě do rukou právního zástupce žalobce advokáta Mgr. Pavla Douchy.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 29. listopadu 2021

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Jitka Hrabíková